

Michał: „Zo to zo gronišch: s ńerosymom lubowasch?“

Nan: Pošluchaj dalej, bužošč jo šlyšchasch. My waš tež lubujomy, žaržymy a pschihuzujomy waš k žěku a nahuzymy waš šchakorake dobre a hužytne wězy, dofulž wěmy, až jo to k wašchej gluze. Robinsonowej starejšchej pať niz tať! Tej wostajišchtej šwojomu lubemu šynkoju we wšchytnych wězach wšchu wolu a dofulž ten luby šynašchť lubej w pěšazku grajkašcho, něžli nězo žěkašcho abo hukńešcho, ga wonej to pschiwdašchtej, a wotpuschczišchtej jomu žěky žěń prošnjemu hokoło gnašch a grajkašch. A tať ńenahuknu Robinson niz godnego a radnego. Tať srosčžescho won a pschiběrašcho na šchěle, ale nichten ńewěžescho, zo s ńogo bužo. Žogo nan kšchěšcho, až dej Robinson na pschekupstwo huknušch, ale to še jomu ńechašcho a ńespodoba. Won grońašcho, až zo lubej do šwěta, aby mogł kuždy žěń wěle nowego šlyšchasch a wizěšch.

To pať běšcho welgin ńerosymńe wot togo młodego golza řakńone. Žo dy by won přerwej nězo nahuknuť! Čhtož zo do zušych krajow a zo tam šwoju gluku namakašch, dej přerwej nězo nahuknušch a šebe šchaku nadobnosčž nadobysch. Na to pať ńeběšcho še Robinson až do něta se žednym dychněnim pomysliť. Won bě južor šedymnascžo lět stary a ńeběšcho až do něta škoro niz drugego žyniť, ako hokoło gańať. A něto pschošascho hobstawńe a wšchedńe šwojogo nana, aby jomu dať drogowašch (wandrowasch). Žogo nan pať jomu na to wotgroni, až ńejo šchať mudry a ńechašcho